

Sygn. akt III Cz 1114/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Hupa – Dębska

SO Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa J. W. (1)

przeciwko H. W. (1)

o zachówek

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 3 listopada 2017 r., sygn. akt II C 882/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Hupa – Dębska

Sygn. akt III Cz 1114/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w wyroku z dnia 25 10 2017r. zasądził od pozwanego H. W. (1) na rzecz powoda J. W. (1) kwotę 17.650zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 07 2016r, oddalił powództwo w pozostałej części, nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności „w zakresie zasądzonej kwoty 17.650zł” oraz orzekł o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych.

Po wydaniu wyroku w następstwie wniesienia przez pozwanego zażalenia Sąd Rejonowy w (...) - w oparciu o regulację art. 395 § 2 k.p.c. - uchylił zawarte

w wyroku postanowienia o kosztach procesu oraz o nieuiszczonych kosztach sądowych i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 301,96zł z tytułu zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w (...)

z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda kwotę 1.800,88zł, a od pozwanego kwotę 1.414,96zł.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wyjaśnił, że o kosztach procesu (stosując regulację art. 100 k.p.c.) i o nieuiszczonych kosztach sądowych biorąc po uwagę, że powód przegrał proces w 44% a pozwany w 55% i nie znajdując podstaw do wyłącznego obciążenia powoda tymi kosztami stosunkowo je rozdzielił.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany H. W. (2)**, który wnosił o jego zmianę poprzez zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kwoty 4.817zł z tytułu zwrotu kosztów procesu i nakazanie pobrania wyłącznie od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwoty 3.215,84zł tytułem pokrycia wynagrodzenia biegłego oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucił, że przy ferowaniu postanowienia naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 100 k.p.c. w związku z art. 103 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie obciążenia całością kosztów postępowania – w tym wynagrodzenia biegłego – powoda, który wytoczył powództwo na kilka dni po wezwaniu pozwanego do zapłaty zachowku, nie dając pozwanemu możliwości zajęcia merytorycznego stanowiska, w tym przedstawienia propozycji ugodowej, przez co nie został w sprawie wyczerpany tryb ugodowego rozwiązania sporu w rozumieniu art. 187 §1 pkt 3 k.p.c.,

- art. 101 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy pozwany jeszcze przed doręczeniem mu pozwu, a na mniej niż 10 dni po doręczeniu mu wezwania do zapłaty zachowku doręczył powodowi propozycję ugodowego rozwiązania sporu, a już w postępowaniu przed Sądem uznał zasadę odpowiedzialności, natomiast wysokość dochodzonego roszczenia niezwłocznie, gdy było to możliwe, tj. po przeprowadzeniu specjalistycznych obliczeń przez biegłego, przez co nie można czynić pozwanemu zarzutu, iż dał powód do wytoczenia przeciwko niemu powództwa.

Powód J. W. (2) wnosił o oddalenie zażaleń i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowych

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Przedmiotem procesu było roszczenie o zapłatę zachowku w kwocie 40.000zł.

Sąd pierwszej instancji w wyroku z dnia 25 10 2017r. zasądził od pozwanego H. W. (1) na rzecz powoda J. W. (1) kwotę **17.650zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 07 2016r oraz oddalił powództwo w pozostałej części

Powództwo zostało zatem uwzględnione w części, a obie strony wniosły

o zasądzenie na ich rzecz od przeciwnika zwrotu poniesionych przez nie kosztów procesu.

Obie strony były reprezentowane w procesie przez adwokatów a pozew został wniesiony do Sądu Rejonowego w (...) w dniu 15 07 2016r. stąd też przy ustalaniu należnego pełnomocnikom stron wynagrodzenia w sprawie ma w niej zastosowanie regulacja rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 10 2015r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1800), w ówczesnym jej brzmieniu i stosownie do regulacji § 4 ust. 1 pkt 5 tego rozporządzenia strony poniosły koszty zastępstwa procesowego w kwotach po **4.800zł**.

Ponadto obie strony poniosły koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa po **17zł** a strona powdowa uiściła opłatę od pozwu w wysokości **2.000zł**.

Strony poniosły zatem łącznie koszty procesu w wysokości **11.634zł** (6.817zł powód + 4.817zł pozwany).

W toku postępowania pozwany zaspokoił roszczenia do kwoty 8.000zł, lecz w tej części formalnie nie uznał powództwa (brak stosownego oświadczenia o jego uznaniu),

a powód nie cofnął pozwu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 11 2017r., III CZP 67/17, LEX nr 2418075).

Dlatego wbrew zarzutowi zażalenia w sprawie nie ma zastosowania regulacja

art. 101 k.p.c., ani też regulacja art. 103 k.p.c. (dotyczy niesumiennego postępowania stron

w toku procesu), lecz wobec częściowego uwzględnienia powództwa przy ich rozliczeniu – jak słusznie ocenił Sąd Rejonowy - zastosowanie ma regulacja art. 100 zd. 1 k.p.c. nakazująca ich stosunkowe rozdzielanie.

Zgodnie z prawidłowymi wyliczeniami Sądu pierwszej instancji powód ponosi odpowiedzialność za koszty procesu w **56%**, a pozwany w **44%**, tj. odpowiednio w wy-miarze: **6.515,04zł** i **5118,96zł**

Jak wyliczono powyżej powód poniósł koszty procesu w wysokości **6.817zł**

i uwzględniając zakres jego odpowiedzialności należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w wysokości **301,96zł** (6.817zł– 5118,96zł).

Wbrew temu co w istocie podnosi zażalenie powód nie miał prawnego obowiązku podjęcia przed wszczęciem postępowania działań w celu ugodowego zakończenia sporu

i koliczność ta może być rozważana jedynie w kontekście zastosowania w sprawie regulacji art. 102 k.p.c.

Pozwany o spoczywającym na nim obowiązku zapłaty powodowi zachowku dowiedział się najpóźniej przedsądowego pisma powoda.

Miał on zatem wystarczająco dużo czasu, aby przy dochowaniu należytej staranności do czasu rozpoczęcia rozprawy podjąć działania w celu ustalenia wartości zachowku, czego jednak nie uczynił.

Z tej przyczyny nie sposób przyjąć, że w sprawie zachodzi przewidziany

w przwołanej regulacji “szczególnie uzasadniony wypadek” i dlatego nie ma ona zastosowania.

Znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym postanowieniu,

co zażalenie czyni bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

i jako takie z mocy zawartej w nim regulacji podlega ono oddaleniu.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosując regulację art. 98

§ 1 i 2 k.p.c. biorąc pod uwagę, że pozwany uległ w całości w tym postępowaniu

i powinien zwrócić powodowi poniesione w nim koszty zastępstwa procesowego.